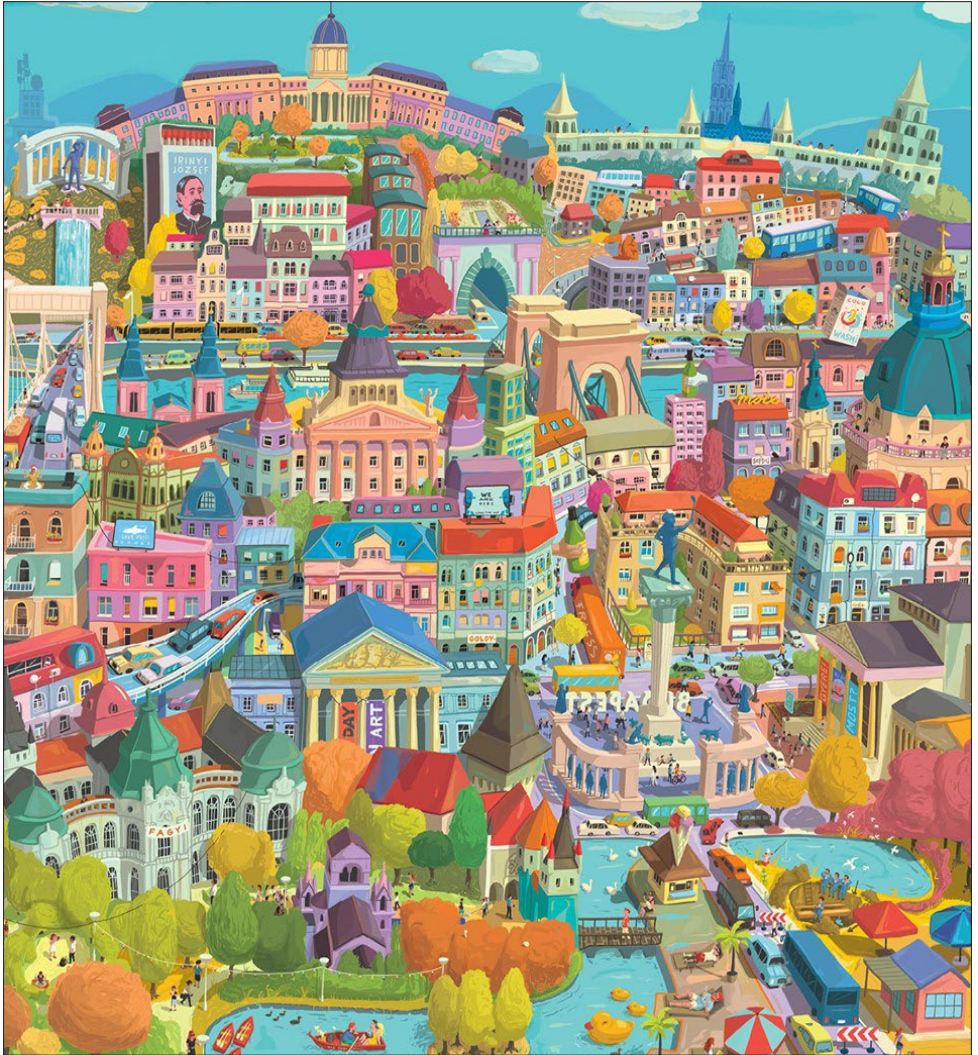

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

XXIX. évfolyam 3. szám - 2019. november 29.

JEGYZŐKÖNYV

AZ ISKOLATANÁCS 2019. NOVEMBER 12-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak:

Osztály	Diák	Szülő
Azúr	Balogh Tamás, Lóki Péter, Pálfi Magdó	–
Lamanteam	Schön Simon	Böszörményi Ágnes, Csabai Emőke, Schön Péter
Bermuda	Lakits Hanna, Szániel Marcell	Bartal Andrea
Nápol(y)i	Beck Noémi, Csoboth Zsófi, Ránky-Rudi Júlia	Koncz Andrea
AnAnÁsz	Bardócz László, Bilicz Benedek	Szeles Irén
Anonym	Bártfai Ida	Konczné Bogdán Szilvia
Kozmosz	–	Kulcsár Mónika
Főn-X	–	Kárpáti Adrienn
pacman	Aschenbrenner Lili	Kalyó Ildikó
ReZsó	Antall-Margitta Dóra, Katona Sára Eszter	Huszár Anikó Márta
ALBAtrOsz	Sondhi Lynn, Mondok Máté	Sondhi Alexa
chill	–	Békefi Eszter
RobInHood	Harsányi-Sulyom Anna	Gonda Judit
Dimenzió	–	Baloghné Pék Anita
káró	Göbölös Benedek	–
STORNO	Péter Luca	Kiss Bea, Szekeres Juli
Márka	–	Kiss Erika
Maszk	–	Sztróky Hajnalka
MIQN	–	–
Tanárok	Diósi Alojzia, Erdei Erika, Gáti Emese, Kováts Lívია, Matejka István, Székely Réka	

Levezető elnökök: Schön Péter és Schön Simon

Napirendi pontok:

1. A sok jó ötlet közül mit valósítsunk meg ebben a tanévben? Mely ügyeket vigyük tovább?

2. Nyílt nap a Poliban: Szeretettel várjuk a beszélgetősarokba a szülőket.
3. Beszámoló a Diáksparlamentről.
4. Harsányi-Sulyom Anna beadványa a Klímasztrájjal kapcsolatban.
5. A HeroiKonon járt az Anonym osztály, meghívhatnánk a Poliba néhányat az előadók közül.

És ami történt:

1. A sok jó témából ezekről cseréltünk eszmét:

Könyvmegálló: már van egy a Dühöngőben, ami hamarosan megújul a könyvtárral együtt. Ne csak itt legyen Könyvmegálló, hiszen a Dühöngő most kényelmetlen és rideg. Lehet bárhol egy kényelmes zug, ahol a diákok a szabad idejüket töltik, ahova be-tévednek. Legyen váratlan és hívogató. Akár több helyen is lehet egy jellegzetes színpont, egy kényelmes hely, ahol lehet olvasni. Tegyük a könyvekbe ajánlót! Néhány diák, tanár körbejárják a Polit és szétnéznének megfelelő helyet keresve.

Javaslat: Foglalkozzunk a Könyvmegállókval, legyen egy kis csapat, akik körbejárják a Polit és javaslatot tesznek. Szavazás: 45 igen, 0 nem, 2 tartózkodás

A csapat: Erdei Erika tanár, Bártfai Ida, Aschenbrenner Lili

Kert és iskolabútor: Szekeres Juli és Kiss Bea végigjárták az udvart. Kevés terület van, ami nem parkoló, újfajta pihenőhelynek nehéz helyet találni. A Tornaház előtti részről kitilthathatnánk az autókat. Mérjük fel a diákok igényeit egy kérdőív segítségével. Kiss Bea vállalta.

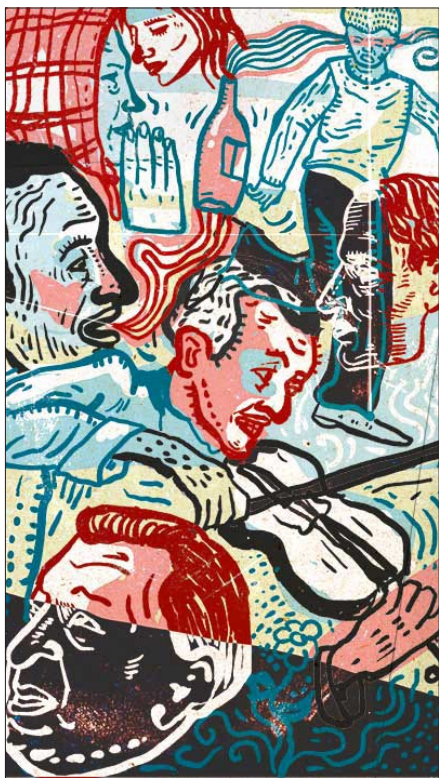
Polis ruha: Hordanának diákjaink ma divatos, kapucnis felsőket, pólókat az iskola logójával, feliratával? Rengetegen szólnak hozzá ehhez a témához. Remek ötlet, mert jól néz ki, identitást erősít, közösséget épít, jó marketing is a Polinak. Legyen többféle, választható mintával. Írjunk ki a design tervezésére pályázatot.

Legyen polis ruhánk? Szavazás: 47 igen, 0 nem, 1 tartózkodás.

A projektet kidolgozza: Székely Réka tanár, Péter Luta, Göbölös Benedek, Csoboth Zsófi, Sondhi Lynn, Beck Noémi, Ránky-Rudi Juli, Pálfi Magdó

A **2. idegennyelv tanulás** témában is együtt gondolkodtunk Koncz Andi (szülő) és Szakács Edina (tanár) javaslata alapján. A szülők szerint fontos lenne, hogy már a nyelvi évben kezdjen 2. idegen nyelvet tanulni az, aki magas szintű angoltudással érkezik a Poliba. Sok érv és ellenérv hangzott el diákoktól, szülőktől és tanároktól.

Az angolul anyanyelvi szinten beszélők második idegen nyelvet (német, francia, olasz, kevés spanyol vagy orosz) tanulhatnának a nyelvi éven. A Nápol(y)i osztályban 25 szülőből 19 szeretné ezt, de a tanárok az illetékesek abban, hogy kinek milyen nyelvet hány órában lehetne tanítani. Több 11.-es diák véleménye mellett elhangzott, hogy jogos az igény, a probléma nem is a nyelvi éven van, hanem a továbbiakban, mert különböző szinten lesznek a diákok, és túl sok 2. idegen nyelvi csoport lenne. Ráadásul 9. évfolyamon nehéz az új tantárgyi órákat elhelyezni. Már intézményi szinten is felvetődött ez a kérdés, és a vezetőség is akceptálja. Vajon a bejövő nyelvi évfolyam integrálható-e az új rendszerbe? Szükség van pontos adatokra, mérjük fel az igényeket a 7. és 8. évfolyamon. Tegyük mellé szintfelmérő eredményt, hogy ez az elvárás jogos-e. Az an-

gol tanítás eredményes, ezt a nyelvvizsgák és érettségik sikere is mutatja. 2007-től kötelező a 2. idegen nyelv a Poliban. Nagy Ilona 2. idegen nyelv szaktanárt megkérdezzük a 2. idegennyelv eredményességéről.

Mások véleménye szerint sokkal könnyebben értik, érzik a gyerekek az angol nyelv fontosságát, mert az angol megevett mindent. Nehéz a gyerekekkel megértetni, hogy miért fontos a 2. idegen nyelv tanulása. 10. és 11. évfolyamon nagyon sok gyerek érettségizik angolból. Az anyanyelvi szinten beszélőknek is meg kell tanulni a tudatos nyelvtan használatot a sikeres vizsgák érdekében.

Mi motiválhatná a gyerekeket a 2. idegen nyelv tanulására? Több 11. évfolyamos eltérő vélemény után az a javaslat született, hogy mérjük fel az osztályok igényeit: van-e akkora igény, hogy elinduljon egyfajta gondolkodás.

Szavazás: 38 igen, 0 nem, 9 tartózkodás.

Bár még sok érdekes javaslat, téma és ötlet várt ránk, ezt napirendi pontot időtúllépés miatt berekesztettük. Folytatás következik.

2. Nyílt nap a Poliban

A Márkából 3 szülő jelentkezett a beszélgető sarokba: Kiss Erika, Szuromi Judit és Pus-kás Andrea. A szülő IT-tagok közül ketten jelentkeztek még: Kiss Bea, Gonda Judit. Köszönet mindannyiuknak.

3. Beszámoló a Diáksparlamentről frissen, hiszen ma délelőtt Bardócz Laci és Mondok Máté képviselte a Polit. Dióhéjban:

A következő témákról kérték ki a véleményünket: Eszközök és felszereltség a XXI. század iskolájában, hatékony nyelvoktatás, helyi és országos szintű érdekképviselet, lelki egészség és digitális immunitás. Bardócz Lacit az Országos Diáksparlament tagjává választották.

4. A Klímasztrájjal kapcsolatos beadvány érkezett Harsányi-Sulyom Annától.

„Szeretném, ha napirendi pont lenne a novemberi IT-n a IV. Globális Klímasztrájk ügye, ami november 29-én 12:00-tól 15:00-ig tart majd.

Az előző klímasztrájk alkalmával a szülőknek kellett igazolniuk azt az időt, amikor a diákok hiányoztak az iskolából. A gyerekeknek pedig kilépési engedélyt volt szükséges írniuk ahhoz, hogy elhagyhassák az iskolát. Szeretném az IT segítségét kérni, hogy a hiányzás a mostani klímasztrájkon már ne a szülő által igazolható órákból használódjon

el. ... Ha sikerül az igazolást megoldani, felmerül a kérdés, hogyan lehet majd bizonyítani, hogy valaki odament a tüntetésre.

Lehetne esetleg a szándékot előre jelezni, vagy a szülőnek kellene ugyanúgy írnia arról, hogy a gyerek részt vesz a klímasztrájkon, de ez nem a 60 óra terhére megy majd.

Remélem, tudunk találni közösen megoldást!”

A javaslat mindenkinek tetszett. Diósi Alojzia pedagógiai vezető válaszolt is: kiskorúak jogi képviselője a szülő, ezért a szülőnek kérni kell, hogy engedjük el a gyermekét. A polisok együtt menjenek, a távollétet továbbra is a szülő igazolja, de ez a szokásos szülői kvóta felett legyen. A hogyanat nektek kell kidolgozni.

Utólagos kiegészítés: A polis klíma-diákcsoport IT-nek benyújtott és a KB-nak közvetített kérése alapján vehetnek részt a diákok a november 29-ei klímasztrájkon.

5. A HeroiKonra már nem maradt idő.

Az uszonnáról a Volke DVP csapat gondoskodott. Köszönet érte.

A következő találkozó ideje: 2019. december 10. Levezető elnökök: Péter Luta és Szota Martin.

A jegyzőkönyvvel együtt néhány fontos információ:

Minden tag feladata, hogy a találkozó után valamilyen formában tájékoztassa az őt küldő csoportot az IT-n elhangzottakról. Ennek formája lehet körlevél (szülők esetében ez látszik egyszerűnek), diákoknál emellett az osztályidőn való beszámolás lehetősége. Ehhez nagyon jól használható a mindenkori jegyzőkönyv, de szerencsés kiemelni az osztályt inkább érintő részeket, személyes hangvétellel felkelteni az érdeklődést.

2019. november 29.

Kováts Lívia, IT-titkár

VÁRKUTATÁS A REZSÓBAN

A 9. évfolyam év eleji kirándulásának témája egy középkori vár kutatása, történetének feldolgozása volt. A ReZsó osztály Nagyvázszonyba látogatott el.

A KINIZSI VÁR TÖRTÉNETE

Avagy

a Wikipédia cikke a témában bibliai stílusban

1. Kezdetben teremté István Veszprém vármegyét
2. A vármegye pedig kietlen és pusztá vala, és a falvak valák a mélység színén és az magyarság lelke lebeg vala a megye felett.
3. És mondá Vezensy László: legyen lakótorony: és lőn lakótorony.
4. És látta László, hogy a lakótorony jó: és elválasztá a lakótornyot a külvilágtól egy várfallal.
5. És nevezé Mátyás király a lakótornyot és a várfalat Kinizsi lakótornyának és várfalának, és lőn Kinizsi lakótorony és várfal, első Kinizsi vár.
6. És mondá Kinizsi: Legyen négy kisebb torony, palotaszárny, sarkában várkapolnával, bejáratához pedig ágyúk elhelyezésére alkalmas kapuvédőmű.
7. Teremté tehát Kinizsi a négy kisebb tornyot, palotaszárnyat, sarkában várkapolnával,

- val, bejáratához pedig ágyúk elhelyezésére alkalmas kapuvédőművet. És lőn.
8. És nevezé Kinizsi ezt egy fokkal jobb várnak. És lőn második Kinizsi vár.
 9. És mondá Kinizsi: Habsburg Miksa trónkövetelő zsoldoshadserege tűnjön a váramból. És úgy lőn.
 10. És látá Kinizsi, hogy a vár ismét az övé. És látá, hogy ez jó.
 11. Azután mondá a horvát nemesi család: vastagodjék a várfal. És úgy lőn.

12. Vastagodott a várfal. És látta a horvát nemesi család, hogy ez jó.

13. És lón a magyar végvárrendszer része: harmadik Kinizsi vár.

14. És mondá a török: Legyen Veszprém az enyém!

15. És legyen a Kinizsi vár is az enyém! És úgy lón.

16. Elfoglalá tehát a török a várat.

17. És helyezteté azt saját országának térképére.

18. És látá a magyar, hogy nem jó.

19. És török kezén negyedik Kinizsi vár.

20. És mondá a Zichy főnemesi család: ez márpedig a mi várunk lészen.

21. És telepített a Zichy család hajdúkat a várukba.

22. És megáldák a Zichyk a hajdúkat: szaporodjatok és sokasodjatok és töltsétek be a várat.

23. És lón hajdú-dús vár, ötödik Kinizsi vár.

24. Azután mondák a kurucok és a labancok közösen: Legyenek összecsapásaink. És úgy lón.

25. Teremték tehát kuruc és labanc az összecsapásaikat. És láták, hogy ezek jók.

26. És mondá a győztes labanc: teremtsünk uradalmi pálinkaégetőt.

27. Teremté tehát a győztes labanc az uradalmi pálinkaégetőt, a visszatérő Zichy család pedig a kápolnát teremté újjá.

28. És megszentelé a Zichy család a kápolnát: mely egyetlen katolikus templom vala a községben ekkor.

29. És mondá a Zichy család: Íme, többé nem foglalkozom a várral!

30. A várat pedig formálák a természeti erők. És úgy lón.

31. És látá később a Veszprém Megyei Tanács Idegenforgalmi Hivatala, hogy ez nem jó, és 1954 és 1960 között feltárák és megóvák. És lón jobb állapotban lévő vár, hatodik Kinizsi vár.

Horváth Dorka Kinizsi Pál özvegyének Magyar Benignának egy naplórészletét közölte.

Naplóbejegyzés

Íródott az Úr 1518. évbe, egy őszi napon. Ez az egyetlen hely ahol a keserűséget kinthetem a szívemből, és e nélkülösen rossz fájdalomtól megszabadulhatok! Reggel nem virrást fel az őszi nap, van az eső az ablakokat. Az Uram újra nem volt mellettem az ágyban. Kétről hallottam valami nevet. Sötétben kirozartam az ajtóhoz és hallgatóztam. Két férfi beszélgetett. Az egyikben Gergely erős akas hangját ismertem fel a másikban pedig az Uram leestetését, Jóhanét. Az én jó Uram arról vallott színt, hogy nem a bírdajom miatt vetted el feleségül, hanem a kistokaim miatt, és, hogy egyre inkább nem tud a diétknek parancsolni a jelenlétben és, hogy a helybéli nőknél keresi a boldogságát. Összeroppanтам, teljesen összeroppanтам. Kérlek, jó Uram hallgasd meg a könyörgésemet és mutass jó utat számomra...

Ez még mind semmi, hallam én minden tervet márt ki, csak a birtokaim beleklic, csak a nagyon. Olyan hangosan felszóllok mitor ezt meghallottam! Uram és életestűre jó lé a székbe és kedveik, hogy mi nyújtsa a lakem, hogy ily hangosa zokogással zavarom meg az Ötösögeink.

És jó Uram kérlek, bocsáss meg nekem, bűnöstem, hogy hazudtam, de nem fedhettem fel a titkomat, hogy baltán mindent. Így azt is elvaradtam, hogy nagyon rosszat almoztam. Helyen álltam a férjem szemébe és baltam, hogy már nem szeret. Megkértem őket, hogy menjenek ki még én elkiszűlök a reggelhez. A reggeli dolgaim után lementem az ebédelde, de addigra hiált beljüket találtam. Szakadón az ebédelde traktál, hogy miket készit. Ma is Uram kedvére tessz... Lé, lé... mindig léid. De végre, hogy itt az ősz, gubbas ragut és készitenelek, harissal káposztaliban, cukrot fokhagymával, kecskepapstetemet, és a sertés velővel nem maradhat el... Kértem, ma nekem is kedvezzen egy kis vésapudinggal!

Nem szeretem kedven a bosszúttól, az EDES bosszúttól az itkezés sem, néztem/ a másiknak aláértossága miatt/, hogy tudnék megszabadulni az én erős akas Uramtól! Már a nevet se tudom kimondani! Dóra Naplóm, tudja mi ebben a legosadalatosabb, a BOSSZÚ...

Vagy talpra állok és megszabadulok az Uramtól, vagy hagyom, hogy minden áldott nap átkozom, bántom és ártom nekem! Csakis a hűvös szolgáim lehetnek a segítségemre, csakis rajuk számíthatok, akik megőrzik majd a titkomat!

Az Úr 1518. évnek szeptember havának 25. napja.

Magyar Benigna

Biró Dávid az 1554-es esztendő egy napját mutatta be különböző szempontokból:

EGY NAP A VÁRBAN

1554-et írtunk. A környéket már bejárta a hír, hogy a török több várat is tervez lerohan-
ni.

Veszprém eleste után Vázsony is a végvári vonal része lett a Dunántúlon. Már javában
folytak egy esetleges támadás előkészületei. A kovácsoknak egy szabad percük nem volt
két kard élezése között. A hírnökök és kémek sorra vitték a vár kapitánya elé a különféle
jelentéseket, ki mit látott-hallott Tihanyból, Csobáncról.

Jogosan merül fel a kérdés, miért pont innen jöttek a jelentések. A sok kesze-kusza
sorból csak néhány dolog egyezett biztosan. Az egyik egy lista volt, amin három vár
neve szerepelt: Tihanyé, Csobáncé és Vázsonyé. Azoké a váraké, amiket idén kívántak
lerohanni a törökök.

Az első kémet majdnem felkoncolták, amikor beállított ezzel a listával, de még aznap ér-
kezett egy másik ugyanezekkel a várnevekkel. Másnap hajnalban pedig egyszerre hárman
futottak be hasonló állítással. Az információáradatban még egy ismétlődő részlet akadt:
„Két támadás lesz. Az egyik csak próba, valamint hibás taktikák elültetése az ellenséges fe-
jekben. A kémeink már dolgoznak rajta, hogy kifürkésszék, mire készül az ellenség.”

A vár kapitánya erre a hírre azonnal elrendelte a vár körüli őrzéskor megerősítését és
a város fokozott ellenőrzését, viszont megtiltotta katonáinak, hogy megöljenek bárkit is
a helyszínen. Ezt a következő kijelentéssel indokolta: „Azért nem engedem, hogy bárki-
nek életét azonnal kioltásátok, mert lehet, hogy ártatlannak vennétek véréte, vagy olyan-
nak, akinek tudása többet ér számunkra, mint a halála.”

Aznap elfogtak egy kémte a vártól körülbelül 300 méterre, aki rögtön be is vallotta a
célját és elmondta, mire készülnek a törökök. A parancsnokok még éjjel nekiláttak ter-
vezni a másnapi álsatát és próbáltak minél több olyan taktikát összeszedni, amit józan
ésszel senki sem használna ennek a várnak a védelmekor. Éjféltejt elő is álltak egy kész
tervvel másnapra, majd nyugovóra tértek.

Igaz, nem egy átlagos 24 óra történetét meséltem most el, de higgyék el, a török vész
idején mindig kellett ilyenektől tartani.

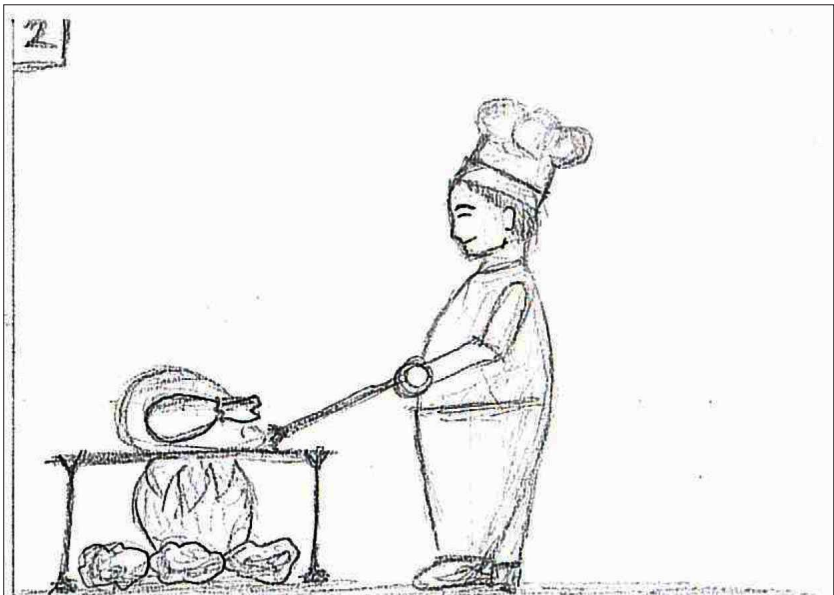
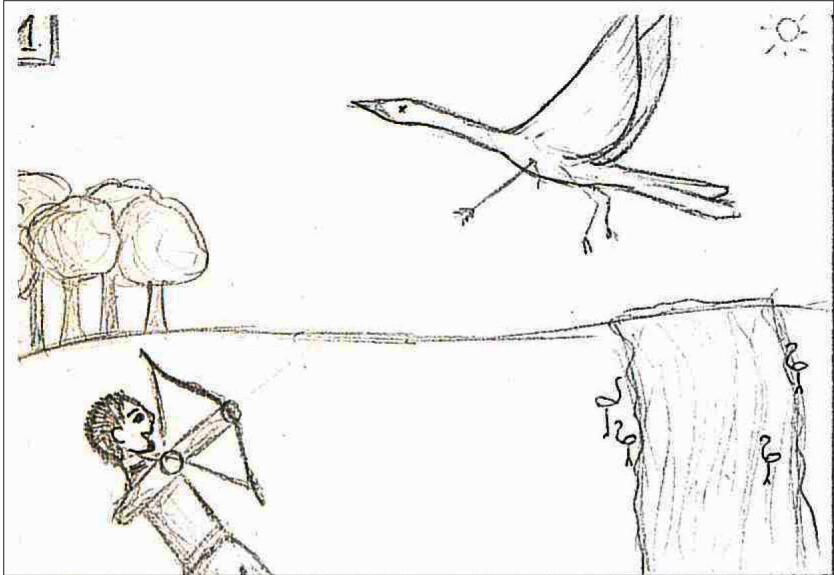
* * *

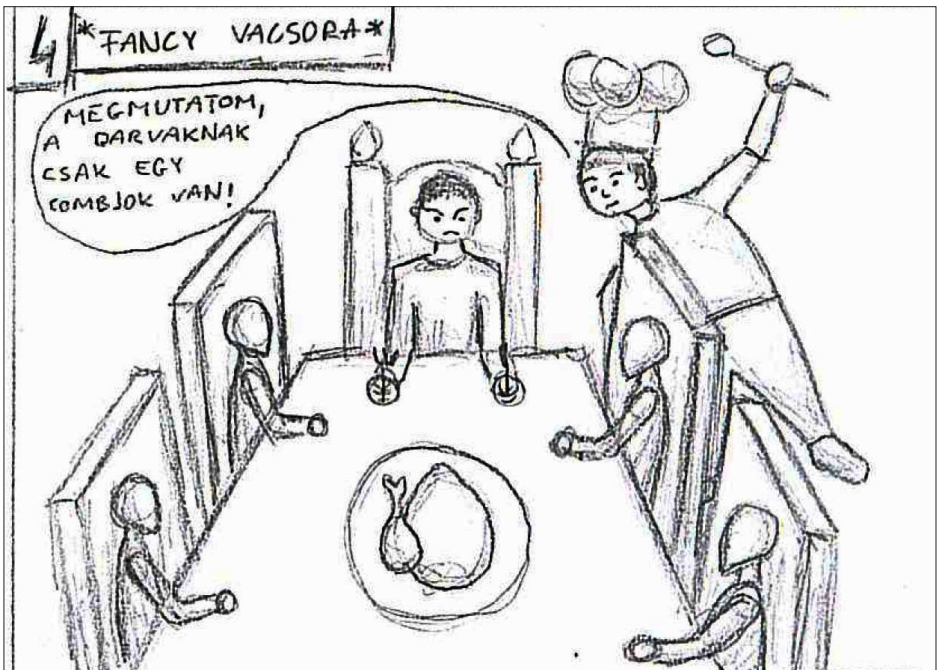
Már két napja dúl a csata. Azóta egy nyugodt pillanatunk nincs, folyamatosan dolgo-
zunk, három órákra térhetünk csak nyugovóra. Egyikünk már összeesett a fáradtságtól.
Én egész jól bírom, szeretem, ha van munka, bár ez már nekem is kezd sok lenni.

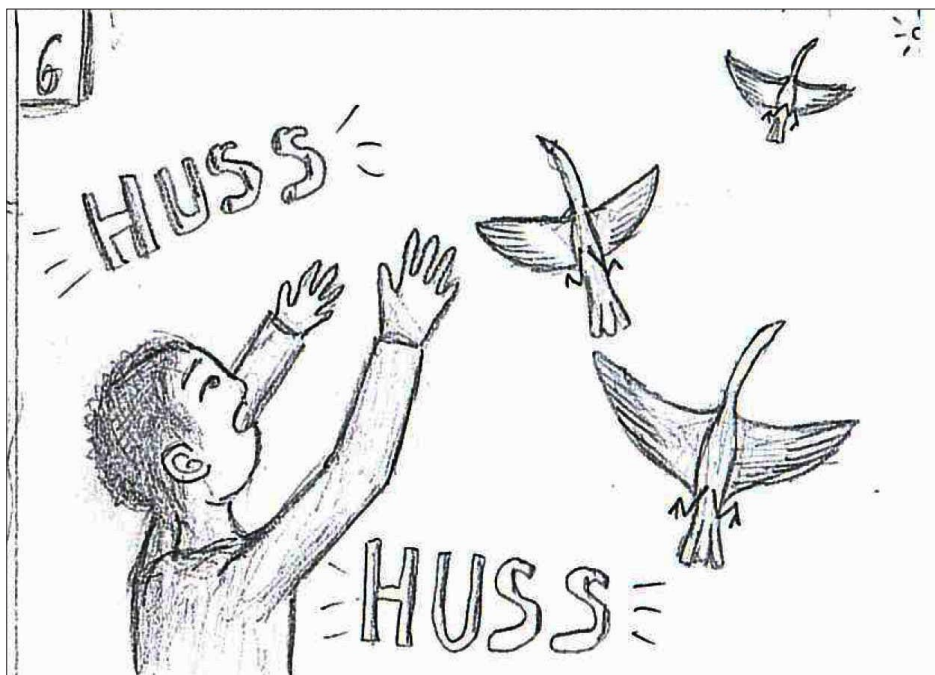
Folyamatosan csak szikrákat látok a sok kardélezéstől. Éppen azon dolgozom, hogy
ne csorbuljon a kardok éle három felszúrt török után. De egyelőre nem sikerül ezen a
téren előrelépni, úgyhogy marad a folyamatos élezés. Szerencsére tegnap az egyik fog-
lyul ejtett töröktől sikerült elkobozni a szablyáját, amivel állítása szerint már húsz em-
bert ölt meg az utolsó élezés óta. A mester és egy tanonca azóta a török fegyverét tanul-
mányozzák. Csak remélni merem, hogy holnapra megfejtik a titkát. Viszont kéne alud-
nom is, mert három óra múlva újra fel kell vennem a munkát.

A DEKAMERON KÉPREGÉNYBEN

A Kozmosz osztályban Boccaccio darumadara volt terítéken. Pálinkás Eszti nyolc képben mesélte el a Hatodik nap negyedik novellájának történetét.

IRODALMI HÁZIVERSENY

KARÁCSONYI FORDULÓ

A BEADÁS HATÁRIDEJE: 2019. DECEMBER 9., HÉTFŐ

I. Nagy magyar városok római neve (10 pont)

1. Melyik városunk viselte az „Intercisa” nevet? Dombóvár, Dunaújváros, Pécs
2. Melyik városunk viselte az „Aegopolis” nevet? Debrecen, Győr, Kecskemét
3. Melyik városunk viselte az „Iovia” nevet? Budapest, Dombóvár, Pécs
4. Melyik városunk viselte a „Campona” nevet? Nagytétény, Siklós, Várpalota
5. Melyik városunk viselte a „Matrica” nevet? Kőszeg, Sopron, Százhalombatta
6. Melyik városunk viselte az „Alba Regia” nevet? Buda, Dombóvár, Székesfehérvár
7. Melyik városunk viselte az „Arrabona” nevet? Debrecen, Győr, Miskolc
8. Melyik városunk viselte a „Scarbantia” nevet? Esztergom, Pécs, Sopron
9. Melyik városunk viselte a „Sopianae” nevet? Pécs, Várpalota, Visegrád
10. Melyik városunk viselte a „Savaria” nevet? Győr, Kecskemét, Szombathely

II. Zenei kérdések (20 pont)

1. Mit jelent magyarul a concerto? (1)
2. Húzd alá, melyik a kakukktojás az alábbi felsorolásban? Citera, marimba, tamburin triangulum, xilofon? Miért? (1)
3. Csoportosítsd az énekesek neme szerint az alábbi hangfajokat! (2)
alt, bariton, basszus, falzett, koloratúrszoprán, kontratenor, mezzoszoprán, szoprán, tenor
4. Húzd alá, melyik zenei műfajokban hallunk emberi hangot is? (2)
concerto, divertimento, kantáta, korál, menüett, oratórium, passió, polonéz, szonáta, szvit
5. Mit jelent a gregorián szó? (1)
6. Tedd időrendbe az alább B betűs zeneszerzőket! Kezdd a legkorábbival! (1)
Bach, Bakfark Bálint, Bartók Béla, Beethoven, Brahms
7. Orosz zeneszerzők – egyet kivéve. Ki az? (1)
Borogyin, Csajkovszkij, Dvořák, Glinka, Rahmanyimov
8. Melyik nem Verdi-opera a következő művek közül? (1)
Aida, Fidelio, Rigoletto, Traviata, A trubadúr
9. Húzd alá, melyik nem balettzene a következő művek közül? (1)
Bartók: A kékszakállú herceg vára, Delibes: Coppélia, Prokofjev: Hamupipőke, Sztravinszkij: A tűzmadár, Csajkovszkij: A hattyúk tava
10. Melyik nem Puccini-opera a következő művek közül? (1)
Bohémélet, Manon Lescaut, Otello, Pillangókisasszony, Turandot
11. Húzd alá, melyik nem Mozart-opera a következő művek közül? (1)
Così fan tutte, Don Giovanni, A Figaro házassága, A Sevillai borbély, A varázsfuvola
12. Kinek a szerzeménye a Faust és a Dante szimfónia? Liszt, Mozart, Verdi, Wagner (1)

13. Kinek a nevéhez fűződik az Egy kiállítás képei című zongoramű? Dvořák, Gounod, Muszorgszkij, Prokofjev (1)
14. Ki szerezte a Messiás című oratóriumot? Bach, Haydn, Handel, Mozart (1)
15. Melyik a kakukktojás a vonósnégyesben? brácsa, cselló, gamba, hegedű (1)
16. Melyik ország állampolgára volt Joseph Haydn? Ausztria, Bajorország, Poroszország, Szászország (1)
17. Carl Orff, a Carmina Burana zeneszerzője melyik évben halt meg? 1782, 1810, 1824, 1982 (1)
18. 1643-ban halt meg Claudio Monteverdi, az első jelentős olasz operaszerző. Ki nem volt kortársa az alábbiak közül? Cromwell (hadvezér), Luther Márton (teológus), Rubens (festő), Zrínyi Miklós (költő) (1)

III. Filmes kérdések (10 pont)

1. Kiknek a nevéhez fűződik a fénykép feltalálása? (két személy) (2)
2. A Valmont és a Kegyetlen játékok című filmek ugyanannak a híres regénynek a feldolgozásai. Melyik ez a regény? (1)
3. Szabó István az egyetlen magyar rendező, aki játékfilmjével Oscar díjat nyert. Melyik film volt ez? (1)
4. Ki alakította Szindbádot Huszárik Zoltán filmjében? (1)
5. Nevezd meg, mely filmekből származnak az alábbi idézetek! (5)
 - „Mégfőzted a kávé?”
 - „This is the beginning of a beautiful friendship.” (A magyar szinkron nem tartalmazza ezt a mondatot.)
 - „Hol? A nyúlön túl?”
 - „Hiszek Amerikában.” (Segítség: egy klasszikus film első mondata!)
 - „I love you hunny bunny!”

NOVEMBER VÉGI POLI-LOGI

A hat feladat közül legalább ötöt kell megoldani helyesen, hogy jelest érjen. A végeredményen kívül az oda vezető út részletei is derüljenek ki!

A megfejtéseket Kováts Livia várja a livia@poli.hu címen.

A beadás határideje: 2019. december 9., hétfő

1. Az elfelejtett telefonszám

Egy szegedi társaság beszélgetéséből idézünk:

– Akkor azonnal fel kell hívni Bencét! – mondta Kíra.

Pista telefonszámát azonban egyikük sem tudta. A szám titkos, így az online telefonkönyvben sincs benne. Csupán meglehetősen töredékes emlékképekre hagyatkozhatunk:

– Én biztosan emlékszem rá, hogy a szám második fele éppen négyszerese az első felének – így Kíra.

– Én a telefonszámokat nem két háromjegyű, hanem három kétjegyű számra szoktam bontani – mondta Jóska. – És emlékszem rá, hogy Bence telefonszámában a két középső számjegy – a harmadik és a negyedik – ugyanaz volt.

– A második pedig duplája volt az elsőnek – mondta Luca.

Végül a társaság negyedik tagját, Zsigát kérdezték. Ő csak annyit tudott, hogy a telefonszám harmadik jegye vagy kétszerese volt a másodiknak, vagy kettővel nagyobb volt nála. Ennyi volt az, amit fel tudtak idézni.

Mi Bence telefonszáma? (Szegeden a telefonszámok hatjegyűek.)

2. Villamosjegy

A budapesti villamosok egy részén a lyukasztókészülék a jegyen lévő 9 mező közül 1-et, 2-t, 3-at vagy 4-et lyukaszt át. Így összesen 255 lyukasztási kombináció lehetséges. Hasonló a rendszer Metropolisz villamosvonalain is. Különbség csupán a lyukasztás módjában van: itt nem 9 mező van, hanem 11, nem négyzetalakú elrendezésben, hanem sorban egymás után. A lyukasztások számát pedig csak az korlátozza, hogy ki van mondva: bármely két szomszédos mező közül mindig legfeljebb csak egy lehet kilyukasztva, mind a kettő nem. Legalább egy lyuknak viszont kell lennie. Hol több a lehetséges lyukasztási kombinációk száma?

3. Gyöngyfűzés

Évi az *Ügyes kezek* szakkörbe jár, ahol gyöngyöt fűznek. Minden gyerek kapott 11 gyöngyöt, 3 pirosat és 8 fehérét. Ezeket fel kellett fűzniük egy cérnára.

– Mivel kevés a piros, osszátok szét úgy, hogy kettő egymás mellé ne kerüljön – mondja a tanító néni. – Másrészt törekedjete arra is, hogy lehetőleg ne legyen két egyforma fűzés.

A lányok munkához látnak, és közben azon tanakodnak, vajon lehet-e annyiféle fűzés csinálni, hogy mindenkié más legyen. Sanyi szerint nem kell izgulni, mindenki tud másmilyen fűzést alkotni, mert 84 féle lehetőség van, ők pedig 45-en vannak. Zoli sze-

rint csak 42 lehetőség van, ezért csak akkor lehet minden füzér különböző, ha ő és két haverja kimarad ebből a dologból.

– Csak én maradhatok ki, mert 44 lehetőség van – szólalt meg Jóska.

Melyiküknek van igazaza?

4. Gyöngyfüzérből karkötő

Éviék elkészültek a gyöngyfüzérékkel, mind különböző lett. Évi összekötötte a cérna két végét, és a csomót ügyesen elrejtette az egyik gyöngy belsejében.

– Nézzétek, milyen szép karkötőt csináltam! Csináljuk meg mindet így! A különböző füzérekéből így ugyanannyi különböző karkötő lesz.

Csakugyan így lesz? Hány különböző karkötő jön így létre?

5. Melyik a hamis pénz?

A patika kasszájába bekerült egy hamis kétszáz forintos. A pénztárosnő gyanúsán könnyűnek találta, de a nagy sietségben bedobta a többi közé. A zárásra 81 darab kétszáz forintos gyűlt össze. Ezek közül kell kiválasztania azt az egyet, amelyik hamis, és ezért könnyebb. Még szerencse, hogy ott

van kéznél egy igen pontos kétkarú mérleg. Elég lesz-e négy mérés ahhoz, hogy megtalálhassa a valódinál könnyebb hamis kétszáz forintost?

6. Repülőtéren

A Big Air Légítársaság luxusgépe indulás előtt áll. Bizalmas értesítést kaptak, hogy az utasok között van egy terrorista, aki gépeltérítési szándékkal fegyvert rejteget magánál. Ezért végig kell vizsgálni mind a 128 utast. Erre a célra rendelkezésre áll egy készülék, amely teljes biztonsággal jelzi, hogy a hatósugarában álló embereknél van-e rejtett fém tárgy. Felszólítják az utasokat, hogy minden fém tárgyat rakjanak ki a zsebükből és a kényeztetésükbe, és azt tervezik, hogy ezután egyenként megvizsgálják őket a készülékkel. Csakhogy erre már nincs idő! Nem tehetnek egyebet: csoportosan kell átvizsgáltatniuk az utasokat. Az előtér tágas, beleférnek akár mind egyszerre is. Azt azonban, hogy a fém tárgy hol, kinél van, a készülék nem tudja jelezni. Ezért ügyesen kell csoportosítani a 128 gyanúsított utast, hogy minél kevesebbszer kelljen működtetni a készüléket, és mégis biztosan kiderüljön: melyik a fegyverrejtegető. A lehető legügyesebb csoportosítás esetén legfeljebb hányszori működtetésre van szükség, ha biztosan tudják, hogy egy-nél több utas nem rejteget fegyvert?

Berta Zsolt új könyve, a Szomjas Szűz decemberben jelenik meg. A kötet egyik novellája már olvasható a Napút folyóiratban:

<http://www.naputonline.hu/.../.../berta-zsolt-otthon-kisbalogh/1>

OTTHON – KISBALOGH

Már messziről láttam a Kisbalogh testtartásán, hogy valami nem stimmel. Ott ácsorgott a szokott helyén, az Ignotus utcában, a régi templom mellett, ahol a parkolni kívánókat húzza le már sok éve a teljesen fölösleges integetésével, és ahol kis-kölyök kora óta gyakorlatilag lakik. Legálábbis én mindig ott láttam. Az ágya, vagyis az az irdatlan koszos, vérfoltos rózsaszín paplan akkor is ott hevert a templom oldalsó ajtajának oszlopos, fedett, két oldalról alacsony fallal védett... ízéjében. Olyan kis előtér, tudod. Télen nagyon is barátságos zug a puszta, nyitott flaszterhez képest. Szóval a Kisbalogh ácsorgott, én meg rájöttem, hogy az ő esetében ez önmagában is a nem stimmelés látszatát kelti. Mert a Kisbalogh sosem ácsorgott csak úgy. Ő vagy vehemensen integetett, intézkedett, jött-ment az úttesten, akár egy forgalmi rendőr, vagy kidüllesztett mellel, egyenes derékkal messze sugárzóan uralta a területét, mint egy világítótorony. Még részegen vagy bedrogozva is. Tehát mindig. Vagyis újabban már csak drogozott, mert a piát intolerálta a gyomor- és gégerákja. Azt hiszem, ezt már említettem a múltkor.

Akkor azonban pont úgy ácsorgott, ahogy közönséges halandók, még inkább közönséges hajléktalanok szoktak. Zavartan, segítségre vágyva. Ez a változás felkeltette az érdeklődésemet, de ettől még nem mentem volna oda hozzá. Távolról sem olyan jó társaság, mint Kán, meg sokkal büdösebb is. De kiszűrt.

– Cseke, Cseke! – ordibálta azzal a re-

kedt, rezes hangjával, és közben előkapja a farzsebéből a forgalomirányító vasutas tárcsáját, ez a heppje, és azzal integet, hogy menjek oda hozzá.

Akkor vettem észre, hogy nem egyedül áll, hanem áll vele, mi más tehetne, egy állólámpa is. Kerek, fekete vastalpon, a tetjén virágmintás, koszlott textilbúrával. A talpa alól barna villanydrót kígyózott a kavicsra, a végén két eres vezetékre való villásdugó, mintha a kígyó villás nyelve lenne. Gondoltam, hogy Kisbalogh az éppen zajló lomtalanításból szajrészta. Kérdezem tőle:

– Na, mi van?

Azt mondja:

– Itt ez a lámpa.

– Nem veszek lámpát – mondom neki, erre ő:

– Nem, nem! Nem azt akarom mondani!

És tenyerével olyan gyengéden érintette meg a lámpa rúdját, mintha a csaját karolná magához. Vörös, puffadt arcában gyanúsán csillogott a szeme. Azt hittem, valami újfajta drog váltotta ki, de aztán jobban megnéztem...

– Bakker, Kisbalogh, te sírtál?

Azt mondja:

– Dehogyan! Be van gyulladva a szemem. Na, figyelj ma' ide, ez a lámpa...

– Mi van vele?

– Pont ilyen lámpánk volt otthon kiskoromban.

– Hol otthon?

Rábökött a Csaba utca egyik házára.

– Hát ott. Ahol laktunk.

Számomra az, hogy a Kisbalogh valami-

kor lakott valahol, önmagában is új információ volt. Ettől valahogy egészen máshogy néztem rá. Igen. Mert az utcán született kutyát sem veszi be egészen a gyomrunk, de még mindig jobban viseljük, mint a kicsapottat.

– Komolyan? És akkor mért dekkolsz itt kölyökkorod óta? – kérdezem tőle.

És közben eszembe jutott, életemben először, hogy vajon hova lett időközben az anyja, aki régen szintén itt tanyázott, színes, rózsákkal bőven díszített bő szoknyájában, ugyanolyan fejkendőben, nyáron mezítláb, télen is csak egy papucsban. Tényleg, ennek a lámpának a búrája is olyan, mint az öreglány szoknyája és fejkendője. Na és mi lehet Nagybaloghgal, aki akkoriban itt cirkált a környéken?

A Kisbalogh meg legyint türelmetlenül, mintegy lesöpörve az asztalról az ő és az anyja utcára kerülésének témáját. Most, hogy egy lámpa mellett ácsorgott, még furcsábbnak tűnt ez a mozdulat, mert azt juttatta eszembe, hogy asztala sincs már jó ideje. Azt mondja:

– Szóval itt ez a lámpa. Tök jó, nem?

Mondom:

– De. Jó kis lámpa.

– Ugye?

Láttam, hogy ez most valamiért marha fontos neki, mindenképpen a lámpáról akar beszélgetni, és már azt is éreztem, hogy nem eladni akarja nekem. Felváltva nézett rám és a lámpára, mintha csak most mutatta volna be az új csaját a barátjának és azt hesszölné, hogy a haver mit szól hozzá. Leszögezem, nekem a Kisbalogh egyáltalán nem a barátom, szerintem nincs is neki, de azért megsajnáltam.

– Na és mit akarsz ezzel a lámpával? – kérdezem tőle engedékenyen.

Azt mondja:

– Hát... nem is tudom. Lehet, hogy megtartom.

– Áram?

– Nem azér', hogy világítson. Csak jó ránézni.

Ezt nem osztottam, de megértettem. A Kisbalogh meg folytatta:

– De majd lehet, hogy megkérem a pa-

pot, adjon ki egy hosszabbítót. Mért ne adna, nem igaz?

Ezt se osztottam, de ráhagytam. Csesztesse csak a papot, azért van. Közben forszírozza tovább a lámpatémát:

– Még az is lehet, hogy ez pont az a lámpa, ami a miénk volt. A mi lámpánk. Bár nem az előtt a ház előtt találtam, hanem egy másik kupacban. De átkerülhett valahogy, nem?

– Át, hát – mondom neki.

– Ugye! Hány ilyen lámpa lehet az országban?

– Tíz-húszezer! – találgattam meggon-dolatlanul, mire csalódottan nézett rám, hát korrigáltam: – Már úgy értem, álló-lámpa. Pont ilyen nem sok lehet.

Fogta a lámpát, odavitte a kistemplom oldalsó kapualjához, és gyöngéden a rózsaszín paplan mellé állította. Kedvtelve nézegette. Gondoltam, most már mehetek tovább, hát kezdtem elköszönni, de a szavamba vágott.

– Várj má, Cseke! Az jutott eszembe, tennék ide egy fotelt is. Jól nézne ki, nem? Meg akkor le lehetne ülni néha melő közben, fújni egyet. Vigyázz má kicsit a lámpámra, nehogy elvigye valamelyik guberáló köcsög. Pár perc az egész. Oké? Köszike!

Azzal bicegve elszelelt. Elég morcosan maradtam ott a lámpájával és a szatyrommal... Ja mert éppen a közértből jöttem, reggelire vettem ezt-azt. Hülyéztem magamat, és elhatároztam, hogy amint megjön, lelépek. Negyed óra múlva jött meg, de nem fotelt, hanem egy kerek kis dohányzóasztalt cipelt, mögötte pedig hatalmas barátunk, Pöttöm lépkedett a nevezett fotellal a fején. Felderültem, mégiscsak jobb érzés, ha az emberből a barátjával együtt csinálnak hülyét.

Kisbalogh letette az asztalt, mutatta Pöt-

tömnek, hova tegye a fotelt és közben vibrált az izgalomtól. Azt mondja nekem:

– Hallod, Cseke, beszárás, de ez a fotel is a mienké volt!

Az állólámpát a fotel jobb oldalára állította, így a dohányzóasztal a baljára került. Óvatosan beleereszkedett a fotelba, hátradőlt, bal kezét az asztalra fektette, jobbal a lámpa rúdját fogta, és arcán révült vigyorral hatalmasat sóhajtott. Pöttöm boldogan figyel, a Kisbalogh meg nézeget jobbra-balra, aztán becukja a szemét. A vigyor az arcára ragadt. Azt hittem, elalszik, hát Pöttöm felé fordultam, intettem neki a fejemmel, hogy lépünk. Ahogy a kavics megcsikordult a talpam alatt, Kisbalogh kinyitotta a szemét, ránk nézett és azt mondja elkomolyodva:

– Ó! Nem tudtok hova ülni! Pöttöm, hozzuk el a másik két fotelt is!

Azzal felpattant és mielőtt tiltakozhatam volna, Pöttöm ment utána. Tíz perc múlva visszajöttek, letették a két újabb bútor. Kisbalogh barátságos mosollyal biztatott, hogy üljek csak le. Pöttöm leült magától is. Gondoltam, oké, pár perc még belefér, hát leültem én is. Erre Kisbalogh felugrott és egyik lábát húzva, mégis szaporán átvágott a Csaba utca úttestjén, be az éjjel-nappaliba, és hat sörrel jött vissza. Nyájas, büszke mosollyal tette elénk.

– Én nem iszom alkoholt – mondja neki Pöttöm.

– Én sem! – csatlakoztam gyorsan, mire mindketten meglepetten néztek rám.

– Kicserélem kólára – mondja aztán Pöttöm, és tápászkodni kezdett, de megelőztem.

Mondom:

– Majd én kicserélem.

Gondoltam, addig se vagyok ott. Végül csak Pöttöm söreit cseréltem ki, ha már

ott kell maradni, mégse fogok kólát inni.
 Mire visszaértem, Kisbalogh már el is tűnt.

– Elugrott valami stelázsiért – mondja kérdő pillantásomra Pöttöm és felpattintotta a kólás dobozát.

– Igen? Akkor most leléphetnénk.

– Úgy érted, szökjünk meg a vendégségből?

– Milyen vendégségből? Ez közterület, nem a Kisbalogh pecója!

Pöttöm körbepillantott. Azt mondja:

– Pedig most már eléggé úgy néz ki. És italokat is vett nekünk.

És ivott a kólájából.

Szép, meleg, tavaszi nap volt. Körülnéztem a park zsenge zöldjén, beleszimatoltam a virág- és mézillatú levegőbe, felnéztem a kistemplom ódon, szép épületére és rájöttem, hogy tulajdonképpen nem lehet kifogásom a program ellen. Csak

Kisbalogh, de ő is annyira megváltozott ebben az érzékenyülés-sorozatban vagy miben, hogy szinte már nem is volt kellemetlen. Csak a szaga, de hát mi tökéletes? Úgyhogy én is kipattintottam egy sört és letelepedtem a fotelba. Billeget, az egyik lábát jól láthatóan rövidebbre rágta egy kutya.

Kisbalogh megjött a stelázsiival, elhelyezte azt is.

– És mit fogsz rátenni? – kérdeztem, de tudtam, hogy nem az a lényeg.

Megfogta a rózsaszín paplant, szépen összehajította, és a stelázsi egyik polcára helyezte. Aztán sóváran ránézett a söreimre. Azt hittem, inni akar egyet, el is határozta, hogy nem fogom engedni, nem akarom látni, ahogy sugárban hányja ki vérrel együtt. Már láttam. De csak elkérte a két zártat, és Pöttöm két kóláját is, azzal, hogy:

– Rátehetem őket a polcra?

Rátette, aztán elégedetten rágyújtott egy biofüves dzsointra. Na, bazmeg, gondoltam magamban, mert az szintetikus kannabinoidot tartalmaz, hát várható volt, hogy hamarosan bepörög és agresszívvá válik. De semmi balhét nem csinált, csak a lakberendezési örület hatalmasodott el rajta. Jött-ment a közeli utcák lomkupacai között és egyfolytában hordta a lomot. Csupa olyat, amik a régi otthona berendezésének „kiköpött másai” voltak, vagy legalábbis „nagyon hasonlóak”. Egy-egy nehezebb vagy kétemberes darabnál riasztotta Pöttömöt, aki készségesen állt a szolgálatára. Így került egy szintén virágminitás, kihúzható heverő, több könyvespolc és szekrény, ebédlőasztal, székek, egyebek. Aztán repedt vázákat, hamutartót, könyveket, edényeket, szakadt plédeket, különböző textíliákat hozott, meg minden szart, amit csak talált, nem sorolom. A végére ott ültünk egy kompletten berendezett otthonban, csak éppen falak és mennye-

zet és padló nem volt körülöttünk. Csak a fák, bokrok, az égbolt és kavics. Kisbalogh végre lenyugodott. És mintha teljesen kicserélték volna. Nyugodtan, méltóságteljesen ült a maga fotelében, mosolyogva beszélgetett velünk és még drogozni is elfelejtett közben. Azért ha autó jött, feltápaszkodott, elővette a tárcsáját, benavigálta a szerencsétlent egy üres helyre, aztán lehúzta róla a sápot.

A sétányon elhaladó emberek megbámultak minket, egyik-másik ismerős intett is. Valószínűleg hírünk mehetett, mert délután a pap is meglátogatta Kisbalogh otthonát. Megnézett bennünket, de végül csak hozzám szólt. Azt mondja:

– Magát ismerem, legalább magának lehetne egy kicsivel több esze.

Egy idő után javasoltam, hogy menjünk át a konyhába. Ki is borítottam a nálam lévő szatyrot az ebédlőasztalra. Kisbalogh felpattant, ahogy jó házigazdához illik, és tányérokat és bögréket tett a stelázsiról az asztalra. Vigyáztam, hogy ne érjek hozzá egyikhez sem. Falatoztunk. A Kisbalogh meg löki a dumát. Azt mondja:

– Nézzétek csak! A tányérjaink is ilyenek voltak. Meg a poharak! Háde komolyan, kiköpött hót ugyanilyenek! A bátyám egyszer leejtette az egyik bögrét, az anyánk nekiállt raplizni, a fater meg nyugtatta, hogy hát ez csak egy bögre. De a muter csak mondta a magáét, a vége az lett, hogy összevesztek, aztán a fater sorban a falhoz baszta a maradék öt bögrét, az enyémet a kakaóval együtt, anyám hangja meg elakadt, nézi a foltot a falon, és aszongya: Háde nem tisztára olyan, mint a Kisjézus?

Kisbalogh felvillanyozva fecsegett, új cuccait részletesen összehasonlította azokkal, amik gyerekkorában körülvették, végül megállapította, hogy kiköpött ilyen volt akkoriban a lakásuk, és pont így is állt minden, ha falak is lennének, azt hin-

né, ott van. Azt is elmondta, hogy kerültek az anyjával és a Nagybaloghgal az utcára. A szülei vidékről, egy falu cigányosráról jöttek fel a bátyjával, és vele az anyja hasában, mert az apja az építőiparban kapott melót, és kiutaltak nekik egy tanácsi lakást is. Mutatta, hogy azt ott. Ő már ide született, később két húga és két öccse is. Amikor az otthon maradt rokonok megneszelték, hogy a Devla imigyen felvitte a dolgukat, vagy tucatnyian felkerekedtek, hogy osztozzanak a mesebeli fővárosi bőrségben. Szűken lettek a szobakonyhában, aztán amikor Kisbalogh apja meló közben egy leroskadó téglafal alatt lelte halálát, az új családfő úgy enyhített ezen a szűköséségen, hogy Kisbalogh anyját és két nagyobb gyereket, mivel hármójuknak volt a legnagyobb pofája, száműzte a lakásból. A kicsik maradhattak, mert volt szíve a köcsögnek. A Kisbalogh mondta így.

Aztán elmerengett a múlton, elszívott még egy biofüves cuccot, aztán mivel esteledett és hűvös lett a levegő, tiltakozásom ellenére is függönyöket terített az ölünkbe, mint valami belvárosi kerthelyiségben szokás, ő is betekerte magát valami szutykos drapériába, valami olyasmit motyogott, hogy a villanyt majd kapcsoljuk le, ha aludni térünk, aztán édesdeden elaludt. Tiszta vér csordult ki álmában is boldogan mosolygó szája végén. Nem lépünk le rögtön, pár percig még bámultuk önmagából teljesen kivetkőzött valóját.

Másnap délelőtt a soron következő regelim iránt tartottam a közértbe. Az Ignotus utcába épp befordult két lomtalanító járgány, hatalmas fémhasábok, a végükben a bivalyerős zúzógép. Kisbalogh a nyitott heverőn hevert, az álláig felhúzott drapéria alatt, onnan pislogott a monstrumokra, ahogy a lomkupacok mellett meg-megállva, zúgva, recsegve végezték a dolgukat. Kisbalogh lapít, hátha megúszhatja. A

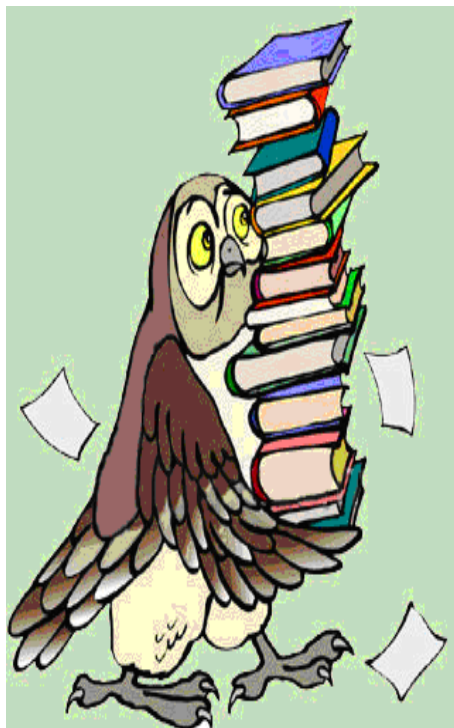
lomtalanító szakmunkások csak egy pillantást vetettek rá és a köréje épített nyomortelepre, aztán húztak tovább a Szamos utca felé. Kisbalogh rám vigyorgott, kacsintott. De én tudtam, és tudtam, hogy ő is tudja, hogy az Ignotus zsákutca, és a nagy dögök a végén majd megfordulnak, és erre jönnek vissza. De persze aki időt nyer, életet nyer. Kíváncsi voltam, mi történik, hát letanyáztam Kisbalogh mellett. Nem rá fogadtam, de azért szurkoltam neki.

A kocsi hamarosan jötték vissza. Szerintem maguktól is lebontották volna Kisbalogh natura-kéglíjét, de a pap nem bízta a véletlenre. Integtetve, kiabálva szaladt az új templom felől, a reverendája csak úgy suhogott, és mutatta a melósoknak a melót. Azok meg is álltak, és négyen estek neki a dolognak. Kisbalogh téblábolt közöttük, hebegett, habogott, azt se tudta, mihez kapjon, tényérokat, vázakat ragadott föl, letette őket, megfogott valami mást, és Isten az atyám, szakadtak a könyvek a felpuffadt, vörös képén. A melósok három perc alatt bedobálták mindenét a zúzógépbe. Akkor már csak az állólámpát szorította makacsul a jobbájában, bal hóna alatt meg a vérfoltos, rózsaszín paplant. Azokat meghagyták neki. Az autók elhajtottak és a pap is távozott. Kisbalogh ácsorgott egy darabig, aztán letörölte a képét. A paplant a kapubejáró kövére, a helyére terítette. Visszalépett a lámpához, gyengéden megsimogatta és elgondolkodva rámnézett. Azt mondja:

– Te, Cseke! Itt ez a baromi jó kis lámpa. Nem veszed meg? Csak neked öt kiló.

Mit tehettem volna? Megvettem. A Csaba utcában megelőztem a lomtalanító kocsikat, és egy kupac tetejére tettem a lámpát. Visszasandítottam Kisbalogh felé, nem látja-e, de már rám se bagózott. Az úttest közepén állt és a tárcsájával irányított egy szerencsétlenkedő, parkolni akaró nőt.

KI TUD TÖBBET OLVASNI?

Részletek és információ:

www.facebook.com/kitudtobbetolvasni/

www.facebook.com/kulturhaz/

kulturhaz@zalakomar.hu

Küldd el nekünk olvasmányaidat a Ki tud többet olvasni játék facebook oldalán elérhető űrlapon, vagy a kulturhaz@zalakomar.hu e-mail címre.

Figyeld a bónuszkönyveket a Ki tud többet olvasni vagy a Zalakomári Művelődési Ház facebook oldalán!

Nyerj azzal, hogy te olvasod a legtöbb oldalt!

Jegyezd fel az adott könyv címét, szerzőjét, az olvasás dátumát, értékelj 1-10-ig, illetve írd róla pár mondatos véleményed.

A pályázat időtartama:

2019.november 1.-2020.április 1.

PÁLYÁZAT

Kedves Olvasó Barátunk!

Immáron nyolcadik alkalommal hirdeti meg a Zalakomári Művelődési Ház a *Ki tud többet olvasni* pályázatot. A pályázat célja az olvasás népszerűsítése minél szélesebb körben, olvasóvá nevelés, nyitottság kialakítása az igényes olvasmányok felé, olvasóközösség kialakítása, amelyben szem előtt tartjuk egymás véleményét. A játék közösségi színtere a *Ki tud többet olvasni* facebook oldal.

Fontosnak tartjuk, hogy az általános iskolások olyan könyvekkel ismerkedjenek meg, amik korosztályuknak megfelelőek, és olyan olvasásélményt nyújtanak, ami arra sarkallja őket, hogy később is szívesen vegyenek könyvet a kezükbe. A középiskolás korosztály számára a technikai eszközök használata mellett elengedhetetlen az az élmény, amit csak egy könyv kézben tartása adhat. A mindennapi taposómalomból kilépve a felnőtteket egy jó könyv kikapcsolja, felüdíti, szórakoztatja – szeretnénk, ha minél többen választanák az aktív pihenés eme formáját. Könyvet olvasni nem erény vagy dicsőség, de ha valaki képes az olvasás élményét úgy megosztani másokkal, hogy kedvet csináljon az olvasáshoz, az dicsőségre válik. Hisszük, hogy pályázatunk lehetőséget adhat arra, hogy ha valakit csupán a versenyszellem inspirál, de közelebb kerül a könyvek világához, idővel állandó olvasóvá válik.

Bárki jelentkezhet, aki tud olvasni.

Korcsoportok: • alsósok • felsősök • középiskolások • felnőttek

A feladat adott idő alatt minél több könyvet olvasni. A pályázónak 5 hónap áll a rendelkezésére, hogy annyi könyvet elolvasson, amennyit tud. Az nyer, aki a legtöbb oldalt olvassa el.

A pályázat időtartama: 2019. november 1. – 2020. április 1. Az olvasásokat a következő úrlapon keresztül lehet elküldeni hozzánk 2019. november 1. után olvasott könyvekről:

https://docs.google.com/forms/d/1qd_2DcwWTtcMY52YeQ6XHrBXoCLbxZJXXUmsmiWHs0/viewform?edit_requested=true

Az úrlapon minden mező kitöltése kötelező! (az úrlap linkje a játék facebook oldalán is elérhető).

Könyvekhez kapcsolódó kérdések feladatok (melyek minden könyv esetén kötelezők!)

- szerző, cím
- oldalszám
- értékelés, vélemény, kritika (nem tartalom és nem fülszöveg)
- a könyv értékelése 10-es skálán, ahol az 1 a nem tetszett, a 10 a nagyon tetszett

Olyan szöveges értékeléseket várunk, amik kedvet adhatnak másoknak is a könyv elolvasásához, illetve olyan kritikákat, amik rávilágítanak arra, hogy a pályázónak miért nem tetszett az adott mű, de nem riasztják el a többieket a könyvtől. A legjobb ér-

tékeléseket közzé tesszük facebook oldalunkon is. (<https://www.facebook.com/kitudtobbetolvasni>) Fontos: nem tartalom leírást várunk!

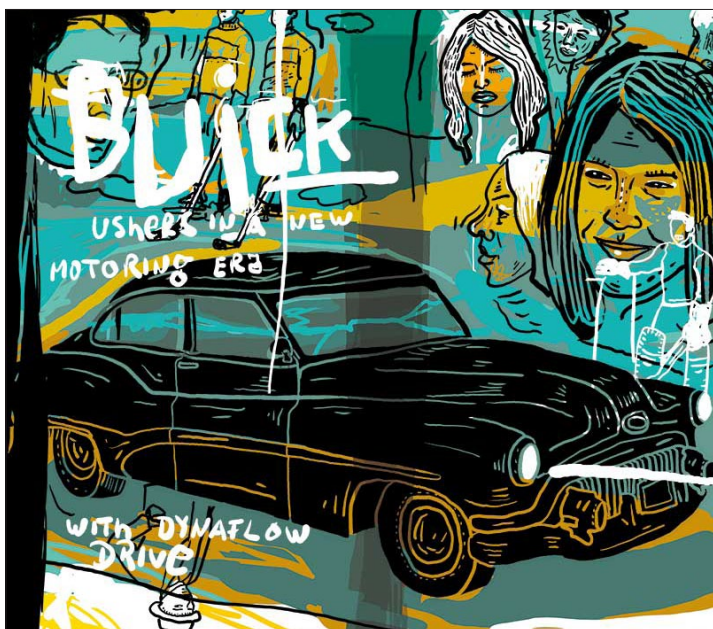
Mit lehet olvasni? A képregényeken, mangákon és receptkönyvön kívül minden könyv olvasást elfogadunk, és bízunk abban, hogy mindenki lelkiismeretesen készíti el havi listáját olvasásairól. Bármilyen nyelven írt könyvek olvasását elfogadjuk, de az értékelést magyarul kérjük. Olvasni lehet saját választás szerint, illetve a bónusz könyvek közül.

Hogy mik azok a bónusz könyvek? Az idén is lehet bónusz pontokat gyűjteni. A Zalakomári Művelődési Ház és a verseny facebook oldalán minden hónap 1-jén közzé teszünk 10 könyvet (minden korcsoportnak külön), aminek az elolvasása az adott hónapban dupla oldalszámnak számít. A hónap könyvei közül annyit olvashatnak el a pályázók, amennyit szeretnének, minden elolvasott bónusz oldalt duplán számítunk! A bónusz könyvek közül a versenyző egy darabot választhat korcsoportján kívül is. (Például egy alsós választhat egy darab felsősöknek szóló bónuszkönyvet az adott időszakra vonatkozóan). A bónuszkönyveket csak abban az időszakban számítjuk duplán, amire meghirdetésre kerülnek!

A játékhoz november 1. és április 1. között bármikor lehet csatlakozni.

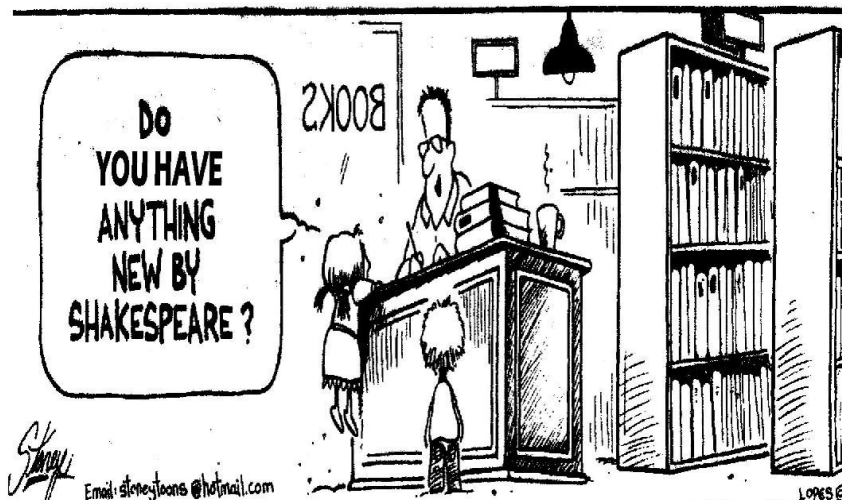
Díjazás: Minden korcsoportban az első 3 helyezett kerül díjazásra az oldalszámokat számítva.

Fontos, hogy a könyvlistákon fel kell tüntetni a versenyző nevét, pontos címét, kategóriáját. Ez azért lényeges, mert a bónuszokat így ki tudjuk számolni és a verseny végén minden résztvevőnek apró ajándékkal készülünk.

PÁLYÁZAT

„LÁTTAM EGY SHAKESPEARE-T!”

A Magyar Shakespeare Bizottság esszépályázatot hirdet középiskolás diákok számára:

Írjatok (egyéni vagy csoportosan) egy maximum kétoldalas élményszerű összefoglalót vagy kritikát egy Shakespeare-előadásról vagy filmről, amit láttatok! A dokumentumot a nevetek és iskolátok rövid megjelölésével (file neve pl. MontágRómeó_RMG) küldjétek el erre az emailcímrre:

mshakespearebizottsag@gmail.com
2020. március 25-ig!

A legjobb esszék íróit jutalomban részesítjük, alkotásaik felkerülnek a Magyar Shakespeare Bizottság honlapjára, valamint meghívjuk őket a Magyar Shakespeare Bizottság 2020. áprilisi végi jubileumi rendezvényére. Kérjük, hogy az emailben is jelezzétek pontosan az alkotó, az előadás/film és az iskola nevét!

A zsűri tagjai:

Almási Zsolt, a Magyar Shakespeare Bizottság titkára, Földváry Kinga, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Pikli Natália, a Magyar Shakespeare Bizottság elnöke, Reuss Gabriella, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Schiller Mariann, a Magyarartanárok Egyesülete választmányi tagja

<https://mashakespearebizottsag.wordpress.com>

<https://www.facebook.com/MagyarShakespeareBizottsag>

VIDÁK ZSOLT GRAFIKÁIRÓL

Vidák Zsolt (1974-) magyar grafikusművész, illusztrátor, bélyegtervező.

A Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen (régi nevén Magyar Iparművészeti Egyetem) tanult 2002-től grafika szakon. Mesterei: Molnár Gyula, Pálfi György.

2008-ban diplomázott. Diplomamunkájával elnyerte a legjobb diploma díjat, valamint a Békéscsabai Grafikai Biennálé 2008 fődíját.

2009-től a Roham magazinnál dolgozik. Illusztrációkat és képregényeket készít.

2009-ben a Lürzer's Archive beválogatta A világ 200 legjobb illusztrátora (200 BEST

ILLUSTRATORS WORLDWIDE) közé.

2005 óta bélyegeket tervez a Magyar Postának.

Forrás: Wikipédia

Amire még nem tudunk emlékezni, de már elfelejtettük Sír bik Attila Vidák Zsolt képeiről (részletek)

Vidák Zsolt sok képén egy átesztétizált Budapest-képpel találkozunk, olyan mintha egy gyerek szemével nézhetnénk a várost, amiben ott a rácsodálkozás, az újdonság és a lebegés atmoszférájának ereje. Az alkotó egyébként nem mindig grafikusnak készült, épületgépész diplomával is rendelkezik, ami szemmel láthatóan hatással van a városképek megkonstruálására is. Képei sokszor játszanak rá egy-egy gegre, poénra, de ritkán vagy egyáltalán nem fogalmaznak meg kritikát, legyen az társadalmi, politikai, közéleti. Ezek a dolgok hidegen hagyják, és a szemlélődő ember pozíciójába helyezi a befogadót is?

Vidák Zsolt a drón vagy a tércamera szemével pásztázza a teret és a terepet, behatol mindenhova, nincs rejtegetnivaló és privát szféra. Ha van is, az máshol van, távol marad. Egy paradoxonnal élve, Vidák képeiben tetten érhető egy olyasfajta idő, amire még nem tudunk emlékezni, de már elfelejtettük. Valamiféle belassult, kimerevített, utópisztikus idő ez.

Olyan atmoszférát jelenítenek meg ezek a képek, amelyek mégsem engedik behatárolni a teret, talán azért, mert Vidák képei egytől egyig személyes önreflexiók, amelyek egy a személyesség gyűjtőedényeibe lepárolt képzőművészeti metanyelvet hoznak létre. Ez a személyességbe göngyölt metanyelv teszi lehetővé azt, hogy újraépüljön egy valós tér, helyet adva a képzelet, a vágy, az esetleges pillanatnyi hangulat materializálódásának.

Úgy, hogy közben ezeken a képeken – mindenféle sallang, túlmagyarázás, alkotói előtérbe nyomulás nélkül – tisztán, önmagában van jelen egyszerre és egy időben mindaz, aminek egy város mindennapjának terében jelen kell lennie: az élet lüktetésének hátterében ott lapul a magány is, megbújik a melankólia, a dinamikus cselekményeket érzékeltető gesztusok a belefáradt arcok gesztusaival egészülnek ki, de ott van egyfajta olyan nyugalom is, ami a megszokásban, a rutinban foglal helyet, így alakul a képeken csendé a megszokásig ismert zaj.

Vidák képein elképesztő módon van jelen a sűrítés technikája, egy-egy képen az ábrázolt sík mellett, ahol például banális hétköznapi jeleneteket ábrázol, olyan képi atmoszférikus, harmonikus színvilágot kever, amivel lehetővé teszi, hogy a kép egy emelkedett, ünnepi hangulatot sugározzon magából, ugyanakkor ha elkezdjük közelebről szemlélni a képeket, belépünk ezekbe a terekbe, észre vesszük a málló vakolatok, a repedésekbe rakódott, bomlásnak indult kosz-kötőanyagot, és azt, hogy néhol ez az átesztétizált áttetszőség fogja össze az első pillantásra idillikusnak tetsző tereket. A város ezeken a képeken egy önműködő gépezetté alakul, amely immár az emberrel együtt lélegzik.

Vidák képei, míg valóságosnak tűnő objektumokat ábrázolnak, addig szó sincs erről, sokkal több, illetve másvalami az, amit megjelenítenek, valamiféle időtlen-személyes dimenzióból kivont esszencia ez. Vidák ironikus kiszólásokat is elrejt a részletekben. Képei, ahogyan sok esetben egy álom is, zsúfoltan összekuszáltak, fulladásig zsúfoltak. Nála ez az álombéli lebegés azonban összeér, és egy teljes egészet képez a valóság legrealisztikusabb mozzanataival. És ez persze nem véletlen, hiszen ez által – a figurák és a szituációk összezúfoltsága, egymás mellé halmozása által – jönnek létre, teremtnének meg olyan köztes terek, amelyek asszociatív értelemmel és számos értelmezési lehetőséggel töltődnek fel. Vidák ilyen jellegű képein elveszti értelmét a lényeges és a lényegtelen közötti duális különbség, ezekben az általa teremtett dimenziókban, akár csak egy álomban, minden lehetséges, minden értelmet nyer, sőt minden apró részlet különös jelentőséget nyerhet, nem hagy helyet a feleslegesnek. Mert semmi sem felesleges. Minden a végtelenségig átgondolt, vidákosan kifejezve átzizeggetett ezeken a felületeken, olyannyira, hogy egy pillanatban interakcióba kerülnek egymással az elemek.

Hogyan, miként lehetne az utcák vizuális esztétikáját, titokzatosságát felfejteni, hogyan lehetne meglelni a város metafizikusságát? Kapaszkodni kellene fogalmakba, sorjáznai és felfejteni őket, de kétségtelenül visszatetsző ötlet ez, kissé patetikusnak és meghaladottan szimbolikusnak tűnik. Egészen más a helyzet, ha történetek szűrődnek be ezekbe az utcákba. Mit jelent tehát a város mesterségeségében, a funkciók, a viszonyok, a különféle szituációk tükrében? Vidák Zsolt képein a város egy önmagában lélegző szubjektummá változik, és elég az, hogy van. Budapest.

Forrás: <http://www.ujmuveszet.hu/2015/07/amire-meg-nem-tudunk-emlekezni-de-mar-elfelejtettuk/>

A POLIGRÁF-ILLUSZTRÁCIÓK JÖRÉSzt Vidák Zsolt munkái.

Aranykőpészek

- csetepatéj (!)
- A piramisok úgy néznek ki, mintha egyenlő szárú háromszögek lennének, természetesen 3D-ben, tehát térben ábrázolva.
- Ez egy négyzet alapú kúp.
- A fáraókat masztabába temették el, amelyeket aztán a piramisokba rakták.
- Az egyiptomiak egy csodálatos világot alakítottak ki maguknak sok szépség-remekművel.
- Ha az ember az egyiptomi művészetre gondol, elkerülhetetlen, hogy ne jusson eszébe egy-két gerincficamú ember a képekről.
- Az idő múlásával elkezdett koplani...
- Az egyiptomiak használtak még hieratikuss és démoni írást.
- A vallásuk jól kifejtett volt.
- Rómeó teljesen odavolt Rozalinért (!), de ő nem vissza.
- Júlia apja hozzáadatta Júlia kezét Paris-hoz.
- Rómeó tudatosul a bátról.
- Hamlet nagyon jól művelt, jól bán a szavakkal.
- Nem okoz neki gondot egy bónusz jelenetet produkálni az Egérfogó-jelenetbe.
- Claudius sunyiban a trónra lépett.
- Claudius, ahogy kellett, ő úgy uralkodott. Mint egy igazi reneszánsz.
- Claudius követi a reneszánsz nézeteket: színház, kerti bolond.
- Ophelia is szerette Hamletot.
- Hamlet nem hiszik a földöntúli dolgokban.
- A gondolat szabad, és gyorsan jön és terjed, akár a penész.
- Szemünk közepén van egy nyílás, amely mindenkinek fekete, mivel a fejük belül sötét.
- A föníciaiak kereskedtek és iparkodtak.
- Sok régi kőzetben megtalálhatók az őskori halak lábnyomai.
- Kanada területe egyenlő Európa lakosságával.
- A ménés egy nagy lócsomó.
- Kolumbusz háromszor indult útnak, bár a második útján meghalt.
- Lincoln anyja már csecsemő korában meghalt.
- És a költő megírta a Szundi két apródja című verset.
- A Magna Charta Libertatum kimondta, hogy ugyanazért a bűnért senkit nem lehet kétszer megölni.
- A Bibliát Guttenbert találta föl.
- A görög ábécé kezdete: alfa, béta, céda...
- A fecske egy költöző madár, olyan, mint a gólya, csak sokkal kisebb és nem hasonlít rá.
- Barbarossa seregében kitört a pestis, amely elől maga a császár is csak álruhában tudott menekülni.
- A kőolajat kövekből sajtolták.
- Eötvös József többek között Budán született.
- A cápa jellemzése: embert nem eszik, de nem lehet benne bízni.

ADVENT

Az advent a várakozás időszaka, amely a karácsony előtti négy hetet öleli fel. A karácsony napja, vagyis december 25. előtti negyedik vasárnapon indul, dátuma mindig november 27. és december 3. közé esik. Az advent szó eljövetelet jelent, amely keresztény olvasatban az Úr eljöveteletét jelzi: erre irányul a négy vasárnapon át tartó várakozás. E napokon hétről hétre meggyújtunk egy-egy újabb gyertyát az adventi koszorún.

Idén könnyű megjegyezni az ünnepekör kezdetének idejét, hiszen 2019-ben advent első vasárnapja december 1-jére esik. Ezen a napon kell meggyújtani az első gyertyát a koszorún, ami hagyományosan lila színű. A lila az advent liturgikus színe, amely a bűnbánatot, az összeszedettséget és a szent fegyelmet jelképezi.

Advent második vasárnapján, december 8-án szintén egy lila színű gyertya világít, ám ez más szimbolizál, mint az első: a második gyertya a reményt jelképezi.

Advent harmadik vasárnapján, december 15-én a koszorún az egyetlen rózsaszínű gyertya ég, mivel a rózsaszín az örömvasárnap liturgikus színe.

Advent negyedik vasárnapján, december 22-én ismét visszatérünk a lilához: ilyenkor kell meggyújtani az utolsó, még érintetlen gyertyát. Ez szimbolizálja a szeretetet, és emlékeztet arra, hogy ne veszítsük el az örömteli várakozás bensőséges érzését még a legnagyobb sürgés-forgásban sem.

Forrás: <https://femina.hu/terasz/advent-2019/>

Tartalom

Az Iskolatanács novemberi üléséről.	2
Bálint Marcell a Kinizsi várról	6
Kinizsiné naplója Horváth Dorka szerint	8
Biró Dávid egy napja a várban	9
A Dekameron mint képregény	10
Irodalmi háziverseny	14
Poli-Logi	16
Berta Zsolt: Kisbalogh otthon.	18
Ki tud többet olvasni?	24
Shakespeare pályázat	27
Vidák Zsolt grafikáiról.	28
Aranyköpések	30
Advent	31

**KEDVES
POLIGRÁF-
OLVASÓK!**

**BÉKÉS
ÜNNEPEKET
ÉS INTENZÍV
ÉVKEZDETET
KÍVÁNOK!**

A SZERK.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakob Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében